

№	Назва дисципліни (курсу)	Загальний обсяг		Кількість годин відведених на					Форма підсумкового контролю	ПІБ розробника курсу, науковий ступінь, вчене звання
		годин	кредитів	лекції	семінарські	практичні	модульний контроль	самостійна робота		
26.	Основи легітимології	72	2	16	12	-	4	40	ПМК	Тур М.Г., доктор філософських наук, професор
				28						

Мета курсу – озброєння студентів знаннями основних засад легітиміаційної проблематики соціальної практики в різних парадигмах їх осмислення спрямувати на усвідомлення обмеженості монологічно-егоцентричного ставлення людської індивідуальності до життєвого світу й необхідності переходу до діалогічно-консенсуального способу розв’язання усіх соціальних проблем на засадах дискурсивно-етичної методології в перспективі проблематизації морально-ціннісних настанов.

Завдання курсу – на основі трансформації теоретично-когнітивного опанування легітиміаційних засад визнання і гармонізації соціальної практики в модус герменевтичного дискурсу сформувати у студентів такі важливі компоненти компетентнісного обрію людини ліберально-демократичного мислення, як соціальна активність, громадянськість, комунікативність, соціальна відповідальність та ін., що передбачають свободу як апіорі практичної активності в соціумі.

Анотація курсу. Легітимологія як вчення про сутність, парадигмальні моделі та засади виправдання (гармонізації) в сучасному мультикультурному світі життєвих стратегій окремих індивідів і практик функціонування політико-правових та економічних інститутів (надперсональних індивідів). Поняття «легітиміація» (як процес (процедура) надання певній соціальній практиці (мікро- та макроакторів) суб’єктивної значущості згідно з уявленнями індивідів про цінність, благо та належне) та «легітимність» (як атрибутивна ознака певної соціальної дії (та інституту), що виражає суб’єктивний рівень визнання (довіри) до нього в соціумі). Цінності ліберально-демократичного устрою: свобода, толерантність, правосвідомість, соціальна активність, політична культура. Етичний, прагматичний і моральний аспект застосування індивідом практичного розуму. Контroversa стратегічної і комунікативної раціональності: соціальні імплікації. Онтологічна, формально-раціональна (процедурна) та лінгвістична моделі легітиміації соціальної дії. Демократична легітимність. Поняття публічності (громадськості). Риторичний абрис життєвого світу сучасного ліберально-демократичного соціуму. Універсалізм vs. контекстуалізм в легітиміації соціальних форм життя. Комплементарний потенціал дискурсивної етики щодо альтернативних постметафізичних стратегій легітиміації: системно-теоретичної (Н.Луман), справедливості як чесності (Дж.Роулз) та неопрагматистського проекту повторного опису словників (Р.Рорті). Трансформація легітиміаційної проблематики на етапі глобалізації світу: соціокультурні виклики національній та політичній ідентичності.